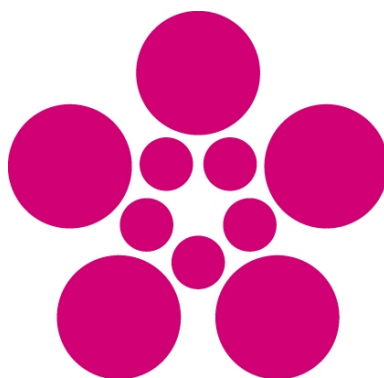

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Analýza v ekonomické a finanční praxi**

verze 1

bakalářské studium

termíny, okruhy otázek

2021/2022

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání bakalářské práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomie	9
Statistická analýza	12
Regionální analýza – Analytik ve VS	14
Marketing – Business Analytik	18
Finance – Finanční Risk Manažer	21

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	14. 5. 2022	
příhlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 28. 2. 2022	
odevzdání bakalářské práce	14. 4. 2022	
příprava na státní závěrečnou zkoušku	16. 5. – 20. 5. 2022	(1 týden)
státní závěrečné zkoušky	23. 5. – 3. 6. 2022	(2 týdny)
podzimní termín SZZ	říjen 2022	

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulty) (sekce Studenti).

Odevzdání bakalářské práce

Pro studenty všech studijních oborů bakalářských studijních programů, kteří v akademickém roce 2021/2022 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 28. 2. 2022**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2021/2022 platí následující pokyny:

- ⇒ bakalářské práce u oborů bakalářských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 14. 4. 2022**;
- ⇒ studenti všech oborů bakalářských programů odevzdají na studijním oddělení 7x teze bakalářské práce **nejpozději do 14. 4. 2022**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 14. 4. 2022** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví **prezentaci** své bakalářské práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).
9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma

fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.

11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby,

- kteřá záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.
- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádná relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
 - (12) Během SZZ student přesně dodrzuje pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřípustné
 - a) používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - b) používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - c) komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
 - (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - c) Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - d) Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - e) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - c) Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - d) Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývající části, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítali student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

Ekonomie
Statistická analýza
Regionální analýza
Marketing
Finance

OKRUHY PRO SZZ - BAKALÁŘSKÉ STUDIUM

studijní program: ANALÝZA V EKONOMICKÉ A FINANČNÍ PRAXI

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie (KEN/BZEK)

(KEN/MI1 Mikroekonomie I, KEN/MA1 Makroekonomie I)

Bakalářský studijní program: B0311A050011 Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. TRH A TRŽNÍ MECHANIZMUS, DĚLBA PRÁCE, SMĚNA

Definice trhu, tržní, příkazová a smíšená ekonomika, tržní subjekty, typy trhů, dělba práce, peníze, směna.

2. CHOVÁNÍ SPOTŘEBITELE A FORMOVÁNÍ POPTÁVKY

Racionální chování spotřebitele, měřitelnost užitku, celkový a mezní užitek, indifferenční analýza, linie rozpočtu, rovnováha spotřebitele, přebytek spotřebitele.

3. CHOVÁNÍ FIRMY A FORMOVÁNÍ NABÍDKY

Definice firmy, výroba v krátkém v dlouhém období, produkční funkce, celkový, průměrný a mezní produkt, izokvanta, izokosta, rovnováha firmy, přebytek výrobce, nabídka firmy v krátkém a dlouhém období, alternativní cíle firmy.

4. DOKONALÁ KONKURENCE

Firma v podmínkách dokonalé konkurence, nabídka a bod uzavření firmy, bod zvratu, optimum dokonale konkurenční firmy, vliv změn nákladů a ostatních faktorů na nabídku.

5. NEDOKONALÁ KONKURENCE A HLAVNÍ PŘÍČINY JEJÍHO VZNIKU

Nedokonalá konkurence jako ekonomická realita, charakteristika nedokonalé konkurence, příčiny vzniku nedokonalé konkurence, optimum firmy v podmínkách nedokonalé konkurence.

6. NÁKLADY FIRMY, PŘÍJMY FIRMY, ZISK

Utopené náklady, náklady příležitosti, ekonomické náklady a ekonomický zisk, náklady v krátkém a dlouhém období, průměrné a mezní náklady a příjmy, optimální výše výstupu firmy.

7. FIRMA V PODMÍNKÁCH MONOPOLU, OLIGOPOLU A MONOPOLISTICKÉ KONKURENCE

Monopol, diskriminující monopol, dvoustranný monopol, monopson, oligopol, smluvní oligopol, oligopol s dominantní firmou, monopolistická konkurence, rovnováha, Lernerův index, cenová regulace.

8. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ

Nabídka a poptávka trhu výrobních faktorů, změny poptávky po výrobním faktoru, výtěžek výrobního faktoru, trh práce, trh půdy, trh kapitálu.

9. NABÍDKA, POPTÁVKA

Nabídková funkce, poptávková funkce, změny v poptávce a v nabídce, posun po křivce a posun křivky, elasticita nabídky a poptávky.

10. TRŽNÍ ROVNOVÁHA

Tržní rovnováha a její dosahování, vlivy posunu nabídkové nebo poptávkové křivky, změny tržní rovnováhy, teorém pavučiny.

11. DŮCHOD A BOHATSTVÍ

Skladba důchodů, nerovnosti v důchodech a jejich měření, nerovnost v pracovních a vlastnických důchodech, Lorenzův graf a Giniho koeficient, přerozdělovací procesy v ekonomice, vliv přerozdělování na ekonomické aktivity.

12. EXTERNALITY, VEŘEJNÉ STATKY A ASYMETRICKÉ INFORMACE JAKO PŘÍČINY TRŽNÍHO SELHÁNÍ

Tržní selhání, nedokonalá konkurence, pojetí externalit, pozitivní a negativní externality, veřejné statky, příčiny a důsledky vzniku asymetrických informací.

13. TEORETICKÉ PŘÍSTUPY V MAKROEKONOMII

Makroekonomická rovnováha a její modely, dvousektorový model ekonomiky, rovnováha investic a úspor, rovnovážný produkt. Výdajový multiplikátor, cenový mechanismus. Rozdíly přístupů – klasický a keynesiánský.

14. AGREGÁTNÍ NABÍDKA A AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Agregátní poptávka a nabídka - jejich pojetí. Agregátní nabídka a potenciální produkt. Makroekonomická rovnováha, nabídkové a poptávkové šoky. Mezera produktu.

15. NÁRODOHOSPODÁŘSKÉ AGREGÁTY

Ukazatele ekonomické výkonnosti. Hrubý a čistý domácí produkt, metody výpočtu, nominální a reálný domácí produkt. Hospodářský růst. Agregátní výdaje a domácí produkt, národní produkt, disponibilní důchod. Hrubý domácí produkt a ekonomický blahobyt. Nedostatky HDP vykazovaného v systému národního účetnictví.

16. INFLACE

Cenová hladina a způsoby jejího měření. Absolutní a relativní ceny, cenové indexy. Příčiny a druhy inflace, dopady inflace, deflace a desinflace. Protiinflační politika, cílování inflace.

17. NEZAMĚSTNANOST

Definování nezaměstnanosti. Míra nezaměstnanosti, druhy nezaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti, dopady nezaměstnanosti. Politika zaměstnanosti.

18. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA A JEJÍ CÍLE

Cíle hospodářské politiky a jejich účinnost prostřednictvím základních makroekonomických ukazatelů - „magického čtyřúhelníku“, nástroje a formy hospodářské politiky.

19. FISKÁLNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Systém veřejných rozpočtů. Státní rozpočet - příjmy, výdaje, bilance, deficit státního rozpočtu, financování deficitu, strukturální a cyklický deficit, přebytek státního rozpočtu. Lafferova křivka. Nástroje (formy) fiskální politiky, druhy fiskální politiky, efekty fiskální politiky.

20. MONETÁRNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Nástroje monetární politiky. Cíle monetární politiky a druhy monetární politiky. Centrální banka – funkce, nástroje, bilance centrální banky. Bankovní systém, finanční trh. Jednoduchý peněžní multiplikátor a tvorba peněz.

21. PENÍZE A PENĚŽNÍ AGREGÁTY

Definice peněz, nabídka peněz, poptávka po penězích, formy peněz a jejich historický vývoj, význam a funkce peněžní směny. Zlatý standard. Peněžní agregáty. Kvantitativní rovnice směny.

22. VNĚJŠÍ OBCHODNÍ A MĚNOVÁ POLITIKA

Cíle a nástroje vnější obchodní a měnové politiky. Princip absolutních a komparativních výhod. Arbitráž. Protekcionismus. Platební bilance. 23. HOSPODÁŘSKÝ CYKLUS

Definování hospodářského (podnikatelského) cyklu a jeho grafické znázornění. Fáze hospodářského cyklu, příčiny vzniku hospodářských cyklu, typy cyklů. Teorém lokomotivy.

Literatura:

Faltová Leitmanová, I. a kol. (2019). *Mikroekonomie I – pro bakalářské studium*. Ekopress.

Mankiw, N. G. (2015). *Principles of economics* (Seventh edition). Cengage Learning.

Hladký, J., & Faltová Leitmanová, I. (1997). *Makroekonomie I*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.

Holman, R. (2016). *Ekonomie* (6. vydání). C.H. Beck.

Pavelka, T. (2007). *Makroekonomie: základní kurz* (III. vydání). Melandrium.

Burda, M. C., & Wyplosz, C. (2017). *Macroeconomics: a European text* (Seventh edition). Oxford University Press.

Předmět SZZ: Statistická analýza (KMI/BZSTA)

(KMI/FINM, KMI/FINMA – Finanční matematika, KMI/TS2, KMI/TS2A – Teorie pravděpodobnosti a statistika 2, KMI/RM1, KMI/MDT1 – Rozhodovací modely)

Bakalářský studijní program: B0311A050011 Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. ZAVEDENÍ TEORIE PRAVDĚPODOBNOSTI. Axiomatická teorie pravděpodobnosti (prostor elementárních jevů, jevový prostor, pravděpodobnost), klasická a geometrická pravděpodobnost, diskrétní a spojitá pravděpodobnostní prostory.
2. PODMÍNĚNÁ PRAVDĚPODOBNOST. Podmíněná pravděpodobnost a nezávislost jevů. Věta o úplné pravděpodobnosti, Bayesova věta.
3. NÁHODNÁ VELIČINA. Zavedení a vlastnosti: pravděpodobnostní funkce, hustota, distribuční funkce, střední hodnota, rozptyl, směrodatná odchylka. Diskrétní a absolutně spojitá náhodné veličiny. Příklady rozdělení náhodných veličin: Bernoulliho proces (Bernoulliho-alternativní, binomické, geometrické, negativně binomické, hypergeometrické rozdělení), Poissonův proces (Poissonovo, exponenciální, gamma rozdělení).
4. NORMÁLNÍ ROZDĚLENÍ. Vlastnosti normálního rozdělení. Centrální limitní věta. Rozdělení odvozená z normálního: Pearsonovo χ^2 , Studentovo t , Fisherovo–Snedecorovo F rozdělení. Kvantilová funkce a kvantily.
5. TEORIE ODHADU. Populace a náhodný výběr, popisná statistika. Statistické vlastnosti výběrového průměru a výběrového rozptylu (nestrannost, vydatnost, konzistence). Bodové a intervalové odhady.
6. TESTOVÁNÍ HYPOTÉZ. Základní principy testování hypotéz, chyba prvního a druhého druhu. Jednovýběrové testy (o střední hodnotě, o rozptylu), testy ze dvou výběrů (párový a dvouvýběrový), testy z více výběrů (analýza rozptylu jednoduchého třídění). Ověřování předpokladů testů (testy na shodu rozptylů).
7. ZÁKLADY KORELAČNÍ ANALÝZY. Náhodný vektor a jeho rozdělení. Podmíněné rozdělení náhodných veličin, nezávislost náhodných veličin. Kovariance a korelace náhodných veličin (populační a výběrová)
8. ZÁKLADY REGRESNÍ ANALÝZY. Kauzalita a pojem ceteris paribus. Prostá lineární regrese (model, odhad parametrů, diagnostika). Vícenásobná regrese, základní statistická inference v modelu, předpovědi.
9. ZÁKLADNÍ POJMY FINANČNÍ MATEMATIKY. Časová hodnota peněz. Jednoduchý, složený a spojitý úrok. Bankovní diskont.
10. ÚROKOVÁ MÍRA. Efektivní, spotová a forwardová úroková míra.
11. INFLACE. Měření a výpočet inflace. Průměrná inflace. Reálná úroková míra. Vnitřní míra výnosnosti.
12. VÝNOSNOST. Vnitřní míra výnosnosti.
13. DŮCHODY I. Modely spoření, budoucí hodnota.
14. DŮCHODY II. Modely umořování dluhu, současná hodnota.
15. RPSN. Metody výpočtu.
16. PORTFOLIO. Měření rizika a výnosnosti portfolia. Diverzifikace portfolia.
17. NÁHODNÉ ÚROČENÍ. Volatilita, měření výkonosti a rizikovosti fondů.

18. TEORIE UŽITKU. Relace preference a indiference, vyjádření preferencí rozhodovatele, tranzitivita této relace. Ordinální a kardinální užitkové funkce, základní předpoklady pro užitkovou funkci, celkový a mezní užitek.
19. UŽITKOVÁ FUNKCE ZA RIZIKA. Konstrukce, parametrické vyjádření a odhady parametrů této funkce. Využití této funkce v rozhodovacích úlohách.
20. ROZHODOVÁNÍ ZA NEJISTOTY A ZA RIZIKA. Základní pojmy, konstrukce rozhodovací matice. Základní přístupy k rozhodování za rizika a nejistoty. Analýza citlivosti pro Bayesovo pravidlo, analýza citlivosti pro Hurwiczovo pravidlo.
21. VYUŽITÍ INVERZNÍ PRAVDĚPODOBNOСТИ V ROZHODOVÁNÍ. Podmíněná pravděpodobnost, Bayesův vzorec úplné pravděpodobnosti, Bayesův vzorec inverzní pravděpodobnosti a jeho využití v teorii rozhodování (aplikace v případě využití experimentů).
22. ROZHODOVÁNÍ S EXPERIMENTEM. Apriorní a aposteriorní pravděpodobnosti, příklady možných experimentů. Cena dokonalé informace, cena experimentu, rozhodovací stromy a jejich využití.
23. MARKOWITZŮV MODEL OPTIMALIZACE PORTFOLIA. Cíle a možnosti využití modelu, konstrukce modelu a princip výpočtu, nalezení optimální investiční strategie. Investiční strategie s minimálním rizikem, vyvážená investiční strategie. Optimalizace portfolia s využitím scénářů.
24. TEORIE HER. Základní pojmy: hráč, konflikt, výplatní matice. Jednomaticové hry – hry s nulovým nebo konstantním součtem, příklady. Dvoumaticové hry – hry s nekonstantním součtem, příklady. Spravedlivá hra, racionální hráč, ryzí a smíšené strategie.
25. JEDNOMATICOVÉ HRY. Hry hrané proti přírodě, hry dvou racionálních hráčů. Sedlový bod, existence optimální ryzí strategie. Grafické řešení jednomaticových her. Využití lineárního programování.
26. DVOUMATICOVÉ HRY. Existence Nashova rovnovážného bodu, dominantní strategie. Věžňovo dilemma a jiné paradoxy.
27. MODELY OLIGOPOLŮ. Modely oligopolů z hlediska teorie her: Cournotův model, Stackelbergerův model. Základní principy a předpoklady modelů a nalezení optimální strategie.

Literatura:

- HINDLS, R. a kol. *Statistika v ekonomii*. Praha: Professional Publishing, 2018. ISBN 978-80-88260-09.
- MRKVIČKA, T., PETRÁŠKOVÁ, V. *Úvod do teorie pravděpodobnosti*. České Budějovice, 2008.
- MRKVIČKA, T., PETRÁŠKOVÁ, V. *Úvod do statistiky*, Jihočeská univerzita, České Budějovice, 2006.
- FREEMAN, J., SHOESMITH, E., SWEENEY, D., ANDERSON, D., WILLIAMS, T. *Statistics for Business and Economics*. Cengage, 2017.
- CIPRA, Tomáš. *Praktický průvodce finanční a pojistnou matematikou*. Vyd. 2. / . Praha: Ekopress, 2005, 308 s. ISBN 80-861-1991-2.
- CIPRA, Tomáš. *Pojistná matematika: teorie a praxe*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Ekopress, c2006, 411 s. ISBN 80-869-2911-6.
- ŠULISTA, Marek, Václav NÝDL a Gregory MOORE. *Úvod do finanční a pojistné matematiky: Introduction to Financial and Actuarial Mathematics*. 1. [vyd.]. V Českých Budějovicích: Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta, 2008, 157 s. ISBN 978-80-7394-127-7 (BROŽ.).
- FRIEBELOVÁ, J., KLICNAROVÁ, J. *Rozhodovací modely pro ekonomy*. [skripta]. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2007.
- HILLIER F. S., LIEBERMAN G. J. *Introduction to Operations Research*. 9. vyd. New York: McGraw-Hill, 2010. ISBN 978-007-132483-0.

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Regionální analýza (KEN/BZRA)

(KEN/REM1 – Regionální management 1, KEN/GIS1 – Geografické informační systémy 1, KEN/ZDG – Základy demografie)

Bakalářský studijní program: B0311A050011 Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. TEORIE REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

Vysvětlení základního členění teorií (divergenční vs. konvergenční). Hlavní vývojové etapy teorií regionálního rozvoje. Hlavní ekonomické teorie regionálního rozvoje (neoklasické, teorie skupiny jádro-periferie, strukturalistické a institucionální směry). Současné trendy a vývoj v teoretických konceptech regionálního rozvoje.

2. FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ EKONOMICKOU ÚROVEŇ REGIONU

Obecný kontext faktorů ovlivňujících regionální rozvoj. Základní členění faktorů regionálního rozvoje. Vliv faktorů regionálního rozvoje na typologii regionů.

3. REGIONÁLNÍ POLITIKA A DŮVODY JEJÍ EXISTENCE, ÚČEL, ROZDÍLY MEZI TRADIČNÍM A SOUČASNÝM POJETÍM, ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE

Základní typologie důvodů pro existenci regionální politiky. Smysl a účel regionální politiky. Tradiční a současné pojetí regionální politiky v členění dle typů a zaměření intervencí, zapojených subjektů, forem financování. Rozlišení základní terminologie, tj. regionální politika vs. Regionální plánování vs. Politika územního rozvoje vs. Územní plánování.

4. HISTORICKÝ VÝVOJ REGIONÁLNÍ POLITIKY

Hlavní aspekty vzniku evropského integračního procesu a rozlišení vzniku regionální politiky (30. léta 20. st.), rozlišení vzniku evropské regionální politiky (70. léta 20. st.), rozlišení vzniku strukturální politiky (80. léta 20. st.).

5. PŘÍSTUPY K REGIONÁLNÍ POLITICE EU, PRINCIPY A CÍLE

Zaměření regionální politiky EU a její pozice v rámci strukturální politiky EU. Principy regionální politiky. Základní cíle regionální politiky v období 2007 – 2013 vs. 2014 – 2020, kontext přípravy programového období 2021 - 2027.

6. EVROPSKÉ STRUKTURÁLNÍ A INVESTIČNÍ FONDY (VČETNĚ FINANČNÍCH NÁSTROJŮ POLITIKY SOUDRŽNOSTI A PŘÍSLUŠNÝCH SUBJEKTŮ – NAPŘ. EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANKY)

Evropské strukturální a investiční fondy, včetně jejich rámcového zaměření. Souvislosti a nastavení tzv. finančních nástrojů (např. zvýhodněné úvěry, záruky, kapitálové vstupy). Pojetí územní dimenze v II. pilíři SZP EU (tj. politika rozvoje venkova).

7. ZÁKLADNÍ AKTÉŘI REGIONÁLNÍ POLITIKY V ČR A EU

Členění aktérů regionální politiky na národní, regionální a místní úrovni. Kompetence aktérů regionální politiky na národní, regionální a místní úrovni. Odlišení aktérů ovlivňujících českou regionální politiku a aktérů zapojených do regionální politiky EU (role Evropské komise, Rady EU, Evropského parlamentu, Evropský výbor regionů).

8. FORMOVÁNÍ REGIONÁLNÍ ÚROVNĚ V ČESKU PO ROCE 1990

Základní odlišení formování regionální úrovně v Česku v období 1990 – 1995 (souvislosti se zahájením transformace ekonomiky), období 1996 – 1999 (dopady transformace a prvopočátky regionální úrovně a regionální politiky), období 2000-2004 (předvstupní období), období 2004 – 2006 (první zkrácené programové období), základní porovnání formování regionální úrovně ČR v období 2007-2013 vs. 2014-2020 vs. 2021-2027.

9. PROGRAMOVÁNÍ V KONTEXTU SOUSTAVY STRATEGICKÝCH DOKUMENTŮ ČR

Strategické řízení (vymezení, proces), strategická analýza, programy rozvoje (krajské, mikroregionální, místní), strategické dokumenty a programy v ČR. Programování na místní úrovni – struktura programů rozvoje obcí a dosavadní zkušenosti v ČR.

10. PROGRAMOVÁNÍ V KONTEXTU SOUSTAVY STRATEGICKÝCH DOKUMENTŮ EU

Programování, specifika přístupu EU ve strategickém plánování, strategické dokumenty EU týkající se ESIF – Evropských strukturálních a investičních fondů.

11. IMPLEMENTACE STRUKTURÁLNÍ POLITIKY EU – ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A SOUVISLOSTI

Implementační struktura operačního programu – kompetence hlavních subjektů (ŘO – ZS – Příjemce – CS). Pravidlo n+2/n+3 – vymezení a dosavadní zkušenosti v ČR. Obecně platná pravidla pro způsobilost výdajů. Typy a základní charakteristika operačních programů v ČR.

12. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

Základní rozdíl mezi monitoringem a evaluacemi, a dále mezi kontrolou/auditem a evaluacemi. Zaměření a smysl monitoringu, typologie a pravidla pro stanovení monitorovacích indikátorů. Evaluace – základní typologie, účel.

13. ÚZEMNÍ VZTAHY MĚST A VENKOVA A SPECIFIKA MANAGEMENTU JEJICH ROZVOJE

Vztah a synergie Politiky soudržnosti EU a Politiky rozvoje venkova EU. Venkovský prostor a jeho specifika v případě ČR. Vztahy měst a venkova, urbanizační procesy.

14. ABSTRAKCE A MODELOVÁNÍ V GIS, VEKTOROVÁ A RASTROVÁ REPREZENTACE

Náhledy na reálný svět (objektový, jevový, procesní), prostorové modely, základní standardy, vektorové datové modely pro GIS, rastrový datový model, metody komprese údajů.

15. OBJEKTIVĚ ORIENTOVANÉ DATOVÉ MODEL Y, GEODATABÁZE

Objektivě orientované datové modely, UML, GFM. Geodatabáze – struktura, funkce, topologie.

16. ZDROJE DAT PRO GIS, GEOGRAFICKÁ POLOHA, MODERNÍ TECHNOLOGIE PRO GIS

Zdroje dat pro GIS (GPS, geodetická měření, DPZ, letecká fotogrammetrie, LIDAR apod.), geografická poloha a její určování, souřadnicové systémy, webový GIS, webové servery.

17. VYUŽITÍ GIS VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ, HODNOCENÍ A ANALÝZY REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

Dotazy do databáze, překryvné operace, mapová algebra a další prostorové analýzy v prostředí GIS. Tvorba mapových výstupů.

18. VYMEZENÍ, HISTORIE A POSLÁNÍ DEMOGRAFIE

Cíle demografie, historie, základní pojmy, demografické ukazatele, demografická síť, standardizace.

19. DEMOGRAFICKÁ A EKONOMICKÁ STRUKTURA POPULACE

Demografická struktura, ekonomická struktura populace, demografické stárnutí, struktura podle rodinného stavu.

20. POPULACE A POPULAČNÍ TEORIE VE VZTAHU K REGIONÁLNÍMU ROZVOJI

Vybrané populační teorie ve vztahu k regionálnímu rozvoji, vývoj obyvatelstva, první a druhý demografický přechod.

21. DEMOGRAFICKÁ DYNAMIKA

Úmrtnost, úmrtnostní tabulky, porodnost a plodnost, sňatečnost a rozvodovost.

22. DEMOGRAFICKÉ PROGNÓZY

Demografické projekce a prognózy, komponentní metoda (bez migrace, s migrací), vybrané projekce.

Literatura:

Blažek, J., & Uhlíř, D. (2020). Teorie regionálního rozvoje: Nástin, kritika, implikace, 3. přeprac. a rozš. vydání, Praha, Karolinum.

Ježek, J. a kol (2014). Regionální rozvoj. Vydala Západočeská univerzita v Plzni, 2014. ISBN 978-80-261-0462-9. Volně dostupné on-line: https://old.zcu.cz/export/sites/zcu/pracoviste/vyd/online/Regionalni_rozvoj.pdf

Foret, M. a kol. (2014). Cestovní ruch v regionálním rozvoji = Tourism in regional development. Brno : Mendelova univerzita v Brně, 2014. ISBN 978-80-7509-049-2 (Pozn.: Dostupné v knihovně JČU).

Petr Fiala, Ondřej Krutílek, Markéta Pitrová (2018). Evropská unie. Brno : Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2018. ISBN 978-80-7325-450-6. (Pozn.: Dostupné v knihovně JČU).

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR (2018). Abeceda fondů EU 2014 - 2020. Aktualizované vydání (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.). ISBN 978-80-7538-170-5 (online verze, PDF). WWW: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

European Commission (2018). Assessing the performance of integrated territorial and urban strategies: Challenges, merging approaches and options for the future. European Commission, Directorate - General for Regional and Urban Policy. ISBN 978-92-79-80392-5. Volně dostupné on-line: https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/assessing_integrated_strategies/assessing_integrated_strategies_en.pdf

Evropské strukturální a investiční fondy 2014 - 2020 v kostce (Ministerstvo pro místní rozvoj)

MMR (2016). Integrované plány rozvoje území (IPRÚ). Ministerstvo pro místní rozvoj, dostupné on-line: https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

OECD (2018), Rethinking Regional Development Policy-making, OECD Multi-level Governance Studies, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/9789264293014-en>.

Kouřilová, J., Květoň, V., Pělucha, M., & Wokoun, R. (2012). Synergie vztahu město-venkov. Praha: Alfa Nakladatelství.

Pělucha, M., & kol. (2012). Venkov na prahu 21. století. Praha: Alfa Nakladatelství.

Wokoun, R., Mates, P., Kadeřábková, J., aj. (2011). Základy regionálních věd a veřejné správy. Plzeň: Aleš Čeněk.

Klufová, R. (2020): Geografické informační systémy 1, EF JU, multimediální učebnice.

Longley, P., A., & kol. (2016). Geografické informace: systémy a věda (překlad z anglického originálu). Olomouc: UJEP Olomouc.

Miklín, J. a kol. (2018): Tvorba map. Učební text Ostravské univerzity, dostupné na: <https://tvorbamap.osu.cz/>.

Nétek, R.: Webová kartografie: specifika tvorby interaktivních map na webu. UJEP Olomouc, 2020.

KLUFOVÁ, R., POLÁKOVÁ, Z. (2010): Demografické metody a analýzy: demografie české a slovenské populace. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 308 s.

KALIBOVÁ, K., PAVLÍK, Z., VODÁKOVÁ, A. (2009): Demografie (nejen) pro demografy, Praha: SLON, 241 s.

KUNC, J. a kol. (2019): (Geo)demografie nejen pro ekonomy. Brno: MUNI Press, dostupné zde: <https://munispace.muni.cz/library/catalog/view/1853/5000/2666-1/0#preview>

Internetové zdroje:

<http://www.mmr.cz/>

<http://www.strukturalni-fondy.cz/>

www.regionalnirozvoj.cz

<http://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>

(Pozn.: Relevantní jsou studijní skripta MMR u oboru státní služby č. 47, tj. "Společné evropské politiky podpory a pomoci, evropské strukturální, investiční a obdobné fondy")

MRR: <https://mmr.cz/getmedia/58c57a22-202d-4374-af5d-cbd8f9454adb/SRR21.pdf.aspx?ext=.pdf>

MMR: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

<https://www.dotaceeu.cz/getmedia/52360afb-7485-4bba-9e83-862f62e72c12/ESI-fondy-v-kostce-3-vyd-web.pdf.aspx?ext=.pdf>

https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

Předmět SZZ: Marketing (KOD/BZMAR)

(KOD/MAR – Marketing, KOD/MV – Marketingový výzkum, KMI/OV – Operační výzkum)

Bakalářský studijní program: B0311A050011 Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. PODSTATA MARKETINGU A NÁSTROJE MARKETINGU

Důvod vzniku marketingu a význam pro organizaci a společnost. Základní terminologie, orientace firem na trhu. Definice marketingu. Vztah marketingu k výrobě. Proces marketingu. Charakteristika nástrojů „4C“, „4S“, „4A“, „4E“, „3V“.

2. MARKETINGOVÉ PROSTŘEDÍ

Členění marketingového prostředí (makro, mikro; vnější, vnitřní). Vlivy, faktory, subjekty, prvky a nástroje, důvod, význam a metody jejich analyzování.

3. TRHY SPOTŘEBITELSKÉ A TRHY ZPROSTŘEDKOVATELSKÉ

Charakteristika trhů: spotřebitelských, zprostředkovatelských (obchodníci, dopravci apod.) a průmyslových. Prognózování poptávky. Druhy zákazníků. Model kupního chování konečného spotřebitele – stimuly vnější (marketingové a ostatní podněty) a vnitřní (charakteristiky spotřebitele, rozhodovací proces spotřebitele), kupní situace. Charakteristika trhu organizací – průmysloví zákazníci a zprostředkovatelé, vlivy a činitelé, proces jejich kupního rozhodování. Typy průmyslových zákazníků a zprostředkovatelů.

4. SEGMENTACE TRHU

Důvody segmentování trhu. Široké trhy, potenciální trhy, stávající trhy, cílové trhy. Typy a postupy segmentace jednotlivých trhů - proces STP, význam segmentace trhu pro organizaci/podnik. Charakteristika cílových segmentů, požadavky na segmenty trhu, hlediska segmentačních proměnných a jejich význam, fáze segmentace (geografická, demografická, psychografická, behaviorální), kritéria segmentace. Segmentace na průmyslových trzích. Hodnocení a výběr tržních segmentů.

5. MARKETINGOVÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM A MARKETINGOVÝ VÝZKUM

Význam marketingového informačního systému. Struktura marketingového informačního systému. Vztah marketingu a marketingového výzkumu. Typy informací a jejich zdroje, kritéria kladená na informační zdroje. Proces marketingového výzkumu (definování problému, plán výzkumu, sběr dat, analýza údajů, závěry a doporučení). Typy, druhy a kategorie marketingového výzkumu. Vymezení a specifika kvalitativního marketingového výzkumu. Metody sběru dat v kvalitativním výzkumu (focus groups, individuální hloubkové rozhovory, projektivní techniky, etnografický výzkum, případové studie). Vymezení a specifika kvantitativního marketingového výzkumu. Hypotézy. Metody sběru dat v kvantitativním výzkumu (dotazníkové šetření, pozorování, experiment).

6. PRODUKT

Pojem, podstata, charakteristiky a vlastnosti produktu. Značka. Ochranná známka. Klasifikace – třídění, produktová politika, úrovně, dimenze a vrstvy produktu. Kategorie tržní nabídky produktů. Životní cyklus produktu a jeho modifikace. Strategie v jednotlivých fázích životního cyklu produktu. Podnikatelské hodnocení produktu. Inovace a nové produkty.

7. CENA PRODUKTU

Cíle cenové politiky. Charakteristika pojmu. Řešení cenové otázky – tvorba ceny, klíčové faktory, postup stanovení ceny, význam výpočtu bodu zvratu. Cenová přizpůsobivost – diferenční ceny, cenové zvýhodnění a slevy, ceny podporující prodej, geografické hledisko. Cenové změny a reakce na tyto změny.

8. UMÍSTĚNÍ (DISTRIBUCE) PRODUKTU

Distribuční cesty a jejich uspořádání – strategie, formy, úrovně, členění, funkce, uspořádání. Distribuční jednotky a jejich organizace – sklady, prodejní jednotky, druhy, typy, formy, organizace – druhy obchodního procesu (maloobchodní, velkoobchodní).

9. MARKETINGOVÁ KOMUNIKACE V OBCHODNÍCH FIRMÁCH

Základní model marketingové komunikace, komunikační mix. Reklama a reklamní strategie, reklama, podpora prodeje, public relations, nové trendy v marketingové komunikaci, média v komunikačním mixu. Význam elektronické marketingové komunikace v současné době. Nástroje komunikačního mixu v internetovém prostředí – internetová reklama (bannery, vyhledávače, textová reklama), PPC systémy, význam remarketingu - Online Direct marketing – WOM, E-WOM. Guerilla komunikace (vývoj, význam, guerilla techniky), Buzz marketing, Content marketing. Další nové marketingové trendy.

10. PROCES MARKETINGOVÉHO ŘÍZENÍ

Způsoby organizování marketingové činnosti a charakteristika marketingu k ostatním oddělením v podniku/organizaci. Strategické budování marketingové orientace celé firmy. Marketingové poslání, cíle, příležitosti, strategie, marketingové plány. Realizace marketingu. Kontrola marketingové činnosti. Marketingový audit.

11. LINEÁRNÍ OPTIMALIZACE

Příklady úloh, které lze řešit s využitím lineární optimalizace (LO), SW pro řešení úloh LO, možné výsledky v LO, postoptimalizační analýza.

12. VÍCEKRITERIÁLNÍ HODNOCENÍ VARIANT - DATA

Dominované a nedominované varianty, ideální a bazální. Konjunktivní a disjunktivní metody předvýběru. Typy kritérií a převody mezi nimi.

13. VÍCEKRITERIÁLNÍ HODNOCENÍ VARIANT - VÁHY

Význam a využití vah, typy informací o preferencích rozhodovatele. Metody konstrukce vah, jejich základní výhody a nevýhody.

14. VÍCEKRITERIÁLNÍ HODNOCENÍ VARIANT – METODY

Členění metod vícekriteriálního hodnocení variant dle dostupných informací o preferencích rozhodovatele. Výhody a nevýhody jednotlivých metod. Porovnání výsledků různých metod.

15. ANALÝZA OBALU DAT – ZÁKLADNÍ PRINCIPY

Myšlenka a princip analýzy obalu dat (DEA), příklady úloh, které lze řešit s využitím DEA. Technická efektivita jednotek. Grafické řešení jednoduchých úloh. Možné závěry analýzy pro jednotlivé jednotky.

16. ANALÝZA OBALU DAT – CCR MODELÝ

Vstupově a výstupově orientované CCR modely, princip těchto modelů, využití metod LP pro řešení těchto modelů. Postoptimalizační analýza.

17. VYUŽITÍ GRAFŮ PŘI PLÁNOVÁNÍ PROJEKTŮ

Možnosti grafického znázornění projektů. Základní pravidla, výhody takového znázornění, omezení.

18. METODA KRITICKÉ CESTY (CPM) A PERT

Princip těchto metod, možné výsledky, omezení. Kritické činnosti, rezervy. Časy nejdříve možných začátků a nejpozději možných konců, jejich interpretace.

19. OPTIMALIZACE V ŘÍZENÍ PROJEKTŮ

Optimalizace zdrojů při řízení projektů. Časově-nákladová optimalizace – využití koeficientu nákladového spádu, využití metod lineární optimalizace.

Literatura:

- Friebelová, J. *Operační analýza*. České Budějovice, EF JU, 2009. ISBN 978-80-7394-193-2.
- Friebelová, J., Klicnarová, J. *Rozhodovací modely pro ekonomy*. České Budějovice, EF JU, 2007.
- Hillier F. S., Lieberman G. J. *Introduction to Operations Research*. New York: McGraw-Hill, 2010 (kapitoly 1-6 a 9-10).
- Jablonský, J. *Operační výzkum..* Profesional publishing, 2011.
- Kotler, P., & Keller, KL. (2013). *Marketing management*. Praha, Grada Publishing.
- Kotler, P. & Armstrong, G. (2010). *Principles of Marketing*. New Jersey: Prentice Hall
- Světlík, J. (2018). *Marketing – cesta k trhu*. 4. upravené vydání. Praha, VŠPP [kap. 1]
- Švarcová, M. (2016). *Základní principy marketingu*. Praha: Idea servis. [kap. 1]
- Studijní materiály ke kurzům v LMS – Moodle

Předmět SZZ: Finance (KUF/BZFN)

(KUF/FTR – Finanční trhy, KUF/CP – Cenné papíry, KMI/POJM – Pojistná matematika)

Bakalářský studijní program: B0311A050011 Analýza v ekonomické a finanční praxi

Okruh Finanční trhy

1. FINANČNÍ TRH: finanční trh v ekonomickém systému, funkce finančních trhů, efektivita finančních trhů, členění finančních trhů.
2. ÚROKOVÁ MÍRA: pojem úrok a úroková míra, teorie úrokových měr, druhy úrokových měr, časová struktura úrokových měr, riziková struktura úrokových měr
3. VÝNOS, RIZIKO A LIKVIDITA INVESTIČNÍCH INSTRUMENTŮ: měření výnosů, rizika a likvidity, členění výnosů a rizika, likvidita investičního instrumentu a trhu.
4. PORTFOLIO: Výnos a riziko portfolia, efektivní hranice, výběr optimálního portfolia, přímka kapitálového trhu (CML), Model CAPM.
5. FUNDAMENTÁLNÍ ANALÝZA: Globální, odvětvová a firemní fundamentální analýza akcie, modely stanovení vnitřní hodnoty, dividendové diskontní modely, ziskové modely, historické modely, cash-flow modely, vstupy modelů pro výpočet vnitřní hodnoty.
6. TECHNICKÁ ANALÝZA: podstata a základní principy technické analýzy, Dow Theory, metody a nástroje technické analýzy, formace a indikátory technické analýzy.
7. PSYCHOLOGICKÁ ANALÝZA: Le Bonova psychologie davu, Kostolanyho investiční psychologie, Keynesova investiční psychologie, Drasnarova investiční psychologie, teorie spekulativních bublin.
8. TEORIE EFEKTIVNÍCH TRHŮ: předpoklady, formy a charakteristiky efektivního trhu, model náhodné procházky, anomálie narušující efektivitu trhu, behaviorální finance.
9. BURZA: pojem, funkce a význam burzy, druhy burz, burzovní systém a jeho složky
10. EMISE CENNÝCH PAPÍRŮ: druhy emise, emisní zprostředkovatelé, průběh veřejné nabídky akcií, průběh veřejné nabídky dluhopisů.
11. KOLEKTIVNÍ INVESTOVÁNÍ: subjekty kolektivního investování, právní formy investičních fondů, členění fondů kolektivního investování.
12. OSTATNÍ INSTITUCIONÁLNÍ INVESTOŘI NA KAPITÁLOVÝCH TRZÍCH: obchodníci s cennými papíry, penzijní fondy, pojišťovny.

Okruh Cenné papíry

1. CENNÉ PAPIŘY: instrumenty na finančním trhu, typologie cenných papírů, podoba, forma a další klasifikace cenných papírů (podle ztělesněného práva, emitenta, charakteru příjmu, obchodovatelnosti), právní úprava cenných papírů v ČR.
2. DLUHOPISY: právní úprava dluhopisů, forma a podoba dluhopisu, členění dluhopisů, emise dluhopisů, kupón, výhody a nevýhody dluhopisu z pohledu emitenta a majitele; zvláštní druhy dluhopisů.
3. CENA, VÝNOS A RIZIKO DLUHOPISU: vnitřní hodnota dluhopisu, alikvotní výnos, výnos do doby splatnosti, druhy rizik spojených s dluhopisem, úrokové riziko - durace, konvexita, imunizace, teorie výnosových křivek.
4. SMĚNKY: druhy směnek a jejich náležitosti, účastníci směnečných vztahů, převod, přijetí a proplacení směnky, směnečné rukojemství
5. AKCIE: druhy akcií, kusová akcie, podoba a forma akcie, práva spojená s držbou akcie, výhody a nevýhody z pohledu emitenta a majitele, cenné papíry související s akcií.
6. CENA, VÝNOS A RIZIKO AKCIE: vnitřní hodnota akcie, výnosnost akcie, riziko akcie.
7. ANALÝZA PORTFOLIA: výnos a riziko portfolia, diverzifikace rizika.
8. FINANČNÍ DERIVÁTY: princip termínových kontraktů, druhy a charakteristika finančních derivátů, výhody a nevýhody.
9. FORWARD: charakteristika kontraktu, pozice v kontraktu, členění dle podkladového aktiva, vnitřní hodnota forwardového kontraktu, vypořádání forwardového kontraktu.
10. FUTURES: charakteristika kontraktu, pozice v kontraktu, členění dle podkladového aktiva, cena futures, obchodování s futures , vypořádání kontraktu, porovnání forwardového a futures kontraktu
11. OPCE: charakteristika kontraktu, pozice v kontraktu, druhy opcí, vnitřní a časová hodnota opce, vypořádání opce.
12. SWAPY: charakteristika kontraktu, členění swapů dle podkladového aktiva – úrokový, akciový a komoditní swap, swapový dealer

Okruh Pojistná matematika

1. MODELOVÁNÍ ÚMRTNOSTI – INTENZITA ÚMRTNOSTI, ZÁKONY ÚMRTNOSTI.
2. ÚMRTNOSTNÍ TABULKY - KONSTRUKCE ÚMRTNOSTNÍCH TABULEK. UŽITÍ ÚMRTNOSTNÍCH TABULEK V ŽIVOTNÍM POJIŠTĚNÍ.
3. ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ I - DRUHY ŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ. VÝPOČET POJISTNÉHO. PRINCIP EKVIVALENCE.

4. ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ II – BRUTTOPOJISTNÉ , KOMUTAČNÍ ČÍSLA.
5. REZERVA POJISTNÉHO V ŽIVOTNÍM POJIŠTĚNÍ - NETTOREZERVA, BRUTTOREZERVA.
6. NEŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ I - FORMY POJIŠTĚNÍ. VÝPOČET NETTOPOJISTNÉHO.
7. NEŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ II - SPOLUÚČAST. VÝPOČET BRUTTOPOJISTNÉHO.
8. TECHNICKÉ REZERVY V NEŽIVOTNÍM POJIŠTĚNÍ – METODA CHAIN-LADDER.
9. MATEMATICKÉ MODELOVÁNÍ V NEŽIVOTNÍM POJIŠTĚNÍ I - MODELY POČTU POJISTNÝCH NÁROKŮ.
10. MATEMATICKÉ MODELOVÁNÍ V NEŽIVOTNÍM POJIŠTĚNÍ II - MODELY VÝŠE ŠKOD, SLOŽENÉ POJISTNÉ MODELY.

Literatura:

- CIPRA, TOMÁŠ. PRAKTICKÝ PRŮVODCE FINANČNÍ A POJISTNOU MATEMATIKOU. VYD. 2. /. PRAHA: EKOPRESS, 2005, 308 S. ISBN 80-861-1991-2.
- CIPRA, TOMÁŠ. POJISTNÁ MATEMATIKA: TEORIE A PRAXE. 2., AKTUALIZ. VYD. PRAHA: EKOPRESS, C2006, 411 S. ISBN 80-869-2911-6.
- DUCHÁČKOVÁ, EVA. PRINCIPY POJIŠTĚNÍ A POJIŠŤOVNICTVÍ. 3. VYD. - PŘEPRAC. PRAHA: EKOPRESS, C2009, 224 S. ISBN 978-80-86929-51-4 (BROŽ.).
- KOTÁSEK, J., PIHERA, V., POKORNÁ, J., & VÍTEK, J. (2014). *Právo cenných papírů*. C.H. Beck.
- REJNUŠ, O. (2014). *Finanční trhy*. Praha: Grada Publishing
- ŠULISTA, MAREK, VÁCLAV NÝDL A GREGORY MOORE. ÚVOD DO FINANČNÍ A POJISTNÉ MATEMATIKY: INTRODUCTION TO FINANCIAL AND ACTUARIAL MATHEMATICS. 1. [VYD.]. V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH: JIHOČESKÁ UNIVERZITA, EKONOMICKÁ FAKULTA, 2008, 157 S. ISBN 978-80-7394-127-7 (BROŽ.).
- VESELÁ, J. (2019). *Investování na kapitálových trzích*. Praha: Wolters Kluwer.